

ಮುಧುಬನ

“ಮುಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ- ಹೃದಯರಾಮ ತಂದೆಯ ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟಹೃದಯಗಳಾಗಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಕ್ಷೆಯಿಗೇ ಪದವಿಯ ಆಧಾರವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಮಾತಿನ ಮೇಲಾದೆ?

ಉತ್ತರ: ಪವಿತ್ರತೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧಾರವಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಪವಿತ್ರತೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಪವಿತ್ರರಾಗದಿದ್ದರೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ನಿಲ್ಲಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಯುತ್ತಾ-ಕಲಯುತ್ತಾ ಒಂದುವೇಳೆ ಹತಿತರಾಗಿಬಣಿಸುವುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರು ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ತರಗತಿಗೆ ಬರದಿದ್ದರೂ ಜಿಂತೆಯಲ್ಲ. ಯಾರೆಷ್ಟು ಓದುವರೋ ಪವಿತ್ರರಾಗುವರು. ಅಷ್ಟು ಧನವಂತರಾಗುವರು.

ಗೀತೆ: ಕೊನೆಗೂ ಆ ದಿನ ಇಂದು ಬಂದಿತು.....

ಉತ್ತರಾಂತಿ. ಆತ್ಮಕಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಆ ದಿನವು ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದೆ. ಯಾವ ದಿನ? ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ನೀವು ಮಕ್ಕಳೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಭಾರತದಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರುವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಧಾರತ್ತೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶ್ಲೋ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೂಂದು ಖಚಿತವಿರುತ್ತೇನು. ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯನ್ನು ನಾವು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವು ಅವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಮುಕ್ತಿದಾತ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ದುಃಖತ್ವ-ಸುಖಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುಬಾರಿ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದನಂತರ ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಿ! ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಹೇಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಕೊಳಕಾದ ಬಟ್ಟಿಗೆಳನ್ನು ಒಂದು ಸ್ವಷ್ಟ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ದೇವತೆಗಳ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಎರಡೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವುದು. ರಾಘಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಯಾರದೇ ಶರೀರವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿಲ್ಲ, ಶರೀರವಂತು ಪತಿತವಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಆತ್ಮವು ಸ್ವಲ್ಪ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರದು ಪ್ರಭಾವವಿರುತ್ತದೆ ಆದರೂ ಪತಿತರಂತೂ ಆಗಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಬೀಳದಿನ ತಂದೆ ಪತಿತ-ಪಾವನನು ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಈ ಬದುವಿಕಾರಗಳು ಶತ್ರುಗಳಾಗಿವೆ, ಇವನ್ನು ಇಡಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ನನ್ನಮತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಧರ್ಮರಾಜನು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವರು. ನೀವು ಆಲ್ರಮ್ಯಂ ಅಧಾರಿಣಿಯ ಮಾತನ್ನು ಹಾಲಸದಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮರಾಜನು ಬಹಳ ಕರಿಣಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವರು. ತಂದೆಯ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೇ ಹಾವನ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೇವು. ಈಗ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಬಹುಬೀಗನೆ ಅದನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ರಾಘಣನ ಮತವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ನಂಬರಿನ ವಿಕಾರವೂ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ದಿನವೂ ಬರುವುದು ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪತಿತರು ಯಾರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪತಿತರನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇಂದ್ರಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲು ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಯಾರೆಷ್ಟೇ ಕೊಳಬ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿರಲ ಅಥವಾ ಹನೇ ಆಗಿರಲ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ- ಯಾರಾದರೂ ಪತಿತರು ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರು ಬಹಳ ಕರಿಣಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಗುಡಿ-ಗೋಪುರಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊಳಗುತ್ತಾರೆ, ಸ್ಥಾನ ಮಾಡಿದೇ ಯಾರೂ ಹೊಳಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ಥಾಲಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ, ಇದು ಜ್ಞಾನಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಲೂ ಶುದ್ಧವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಮಾಂಸಹಾರಿಗಳು ಬರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಯಾವಾಗ ನಮಯ ಬರುವುದೋ ಆಗ ತಂದೆಯ ಬಹಳ ಕರಿಣವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ನೋಡಿ, ಭಕ್ತಿಯದು ಎಷ್ಟೂಂದು ಪ್ರಭಾವವಿದೆ, ಯಾರು ಬಹಳ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುವರೋ ಅವರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂಬ ಪದವಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವೀಗ ನಂಷ್ಟುತ್ತಾರೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಲತು ಹನು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ! ಈಗ ತಂದೆಯ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತುಹೋಗಿ, ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ನೀವು ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ವಿಷ್ಟಪುರಿಯ ಮಾಲೆಕರಾಗಿಬಣಿತ್ತಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಈ ಮಾತನ್ನು ಜೊನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಆಗ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತುಹೋಗುವರು. ಲೌಕಿಕವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದಿ ವಕೀಲ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯೆಯು ಇದಾಗಿದೆ ಯಾವುದನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮೆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೇ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬಸಿರಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಾವು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ- ನಕ್ಷೆಯಗೆ ರಾಘಣರಾಜ್ಯವೆಂದು, ಕಲಯುಗಕ್ಕೆ ರಾಘಣರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾವನ ದೇವಿ-

ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಹೋಗಿ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪವಿತ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಶೈಂಕ್ರಾಟಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಇದರಿಂದಲೇ ಸಿಧ್ಯಾವಾಯಿತು. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶೈಂಕ್ರಾಟಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮಂದಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯರು ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಜಿತ್ತವನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಪೂಜೆ, ಪಂಚತತ್ವಗಳ ಪೂಜೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಭಕ್ತಿಯಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬರ ಪೂಜೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಅವ್ಯಾಖಾರಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ತಂದೆಯೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೇ ಪೂಜೆಯು ನಡೆಯಬೇಕು ಆದರೆ ಇದೂ ಸಹ ಈಮಾದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಣಿದೆ. ಸತೋಪ್ರಧಾನದಿಂದ ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋಂದಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಜಿಂದುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಸತೋ, ಕೆಲವರು ರಜೋ, ಕೆಲವರು ತಮೋ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಹಕ ಸ್ವಷ್ಟಿತೆಯಿಲುಯತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲ ಶರಿರ(ಶರ್ವ)ಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆಯಿಲುಯವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯುತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲನ ತರಹ ಭಸ್ಯ(ಬೂದಿ)ವನ್ನು ನದಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಆ ಶರಿರವನ್ನು ಎಲ್ಲಾಯೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಕಷ್ಟದ ಮಾತೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯುತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಬಂದವರು. ಇಲ್ಲ ಶರಿರದ ಹಿಂದೆ ಮನುಷ್ಯರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಳುತ್ತಾರೆ, ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಮಾತುಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲ ಏನೇನಿರಬಹುದು. ಸ್ವರ್ಗವೆಂದರೆ ಮತ್ತೇನು! ಇದು ನರಕ, ಅಸತ್ಯ ಲಂಡವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸುಳ್ಳಕಾಯ, ಸುಳ್ಳಮಾಯಿ ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ಗೋಹತ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ಸಕಾರವೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು-ಮೊದಲು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಕಾಮದ ಕಣಾರಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹತ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಈ ಕಾಮವು ಮಹಾಶತ್ವವಾಗಿದೆ. ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಜಯಿಸಿರಿ. ನೀವು ಪವಿತ್ರರಾದರೆ ಪವಿತ್ರಪ್ರಪಂಜದ ಮಾಲೆಕರಾಗುವಿರಿ. ಅಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹೋಸರಕ್ತವಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೋಸರಕ್ತವೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಹೋಸರಕ್ತವೆಲ್ಲಂದ ಬಂದಿತು! ಇಲ್ಲ ಹಳೆಯ ರಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಹೋಸರಿರಿಂತು ಸಿಗುವುದೋ ಆಗ ಹೋಸರಕ್ತವಿರುವುದು. ಈ ಶರಿರವೂ ಹಳೆಯಿದಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ರಕ್ತವೂ ಹಳೆಯಿದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇದನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹಾವನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಮತ್ತಾ ಯೂ ಹಾವನ ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಧರ್ಮವು ಬೀರೆ-ಬೀರೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಾಸ್ತಾನವನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಸಂಸ್ಕಾರದವನ್ನು ಕಳಾಸುತ್ತೇನೆಯೇ? ಈ ಬ್ರಹ್ಮನು ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದಾರೆಯೋ ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನಾನು ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಈ ಮಕ್ಕಳ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಈ ಸಂಸ್ಕಾರವು ದೇವತೆಗಳ ಭಾಷೆಯೂ ಅಲ್ಲ, ಕೆಲಕೆಲಪ್ಪೊಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಸತ್ಯಯುಗದ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಳಾಯಿವುದರಿಂದ ಶರಿರನಿವಹಣಿಗೆ ಕೆಲವರು ಲಕ್ಷಗಳನ್ನು, ಕೆಲವರು ಕೊಂಟಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲ ನೀವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಹಾರಾಜ-ಮಹಾರಾಣಿಯಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಎಷ್ಟು ಓದುವರೋ ಅಷ್ಟು ಧನವಂತರಾಗುವರು. ಬಂದವರು ಮತ್ತು ನಾಹುಕಾರರಲ್ಲಿ ಅಂತರವಂತೂ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಎಲ್ಲವೂ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ, ಯಾರು ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಒಂದುವೇಳೆ ಪವಿತ್ರರಾಗದಿದ್ದರೆ ಜ್ಞಾನವು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಬುದಿಲ್ಲ. 5-7 ದಿನಗಳಾಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಪತಿತರಾದರೆ ಜ್ಞಾನವು ಸಮಾಪ್ತಿ. ಯೋಗವನ್ನು ಕಳಾಯುತ್ತಾ-ಕಳಾಯುತ್ತಾ ಒಂದುವೇಳೆ ಪತಿತರಾದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮಣ್ಣಪಾಲಾಗುವುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಭಲೆ ಬರುವುದೇ ಬೀಳ, ಅವರ ಜಿಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾಪಗಳ ಹೋಯಿ ತಲೆಯ ಮೇಳದೆ, ತಂದೆಯ ನೆನಹಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಇಂದಿಯತ್ತದೆ! ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜಿಂವನ್ನುಕ್ಕಿಯಿಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ತಂದೆಯು ಏನು ಹೇಳುವರೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ ನಾವು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಇಡಿಂಪ್ರಪಂಜವೇ ಕರೆಯಿತ್ತದೆ ಆದರೆ ಯಾರೂ ಪಾವನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಂತು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವನ್ನೇ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದರೆ ಯಾರು ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಯಾರಿಲ್ಲಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವದಲ್ಲ ಯಾರೂ ಅನವಾಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಪುನಜಣನ್ನೆಡಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ ಪಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮ ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋರಬುಹೋದನೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಬುದ್ಧನು ಯಾವ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವರು? ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಹೇಗೆ ನಾಧ್ಯ! ನಾವು ಹೋಗಿ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಕುಂತಜಡತ್ತೆವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರಾ? ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ನಾವು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತೆ ನೀವೇ ಪಾಲನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಅದು ಹಾವನಧರ್ಮವಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಪತಿತರಾಗಿಂಜಣಿದ್ದಿರಿ. ಯಾರು ಈ ಧರ್ಮದವರಾಗಿರುವರೋ ಅವರೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಸಸಿಯ ನಾಟಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಈ ದೇವಿ-ದೇವತಾದರ್ಶವು ಎಲ್ಲದಕ್ಷಿಂತ ಮಧುರ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ, ಇದರ ಸ್ಥಾಪನಾಕಾರ್ಯವು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ

ಹನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ರಜಸಿದ್ದಾರೆಯೋ ಎಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯದೇ ಗಾಯನವಿದೆ, ಅವರು ಬಂದು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವಂತಹ ತಂದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು! ಇದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ- ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವೂ ಸಹ ನಡೆಯಬೇಕು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪೂಜೆಯು ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳು ಸತೋಪ್ರಥಾನರಿದ್ದವರು 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮೋಪ್ರಥಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಸತೋಪ್ರಥಾನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನ ವಿನಿ: ಸತೋಪ್ರಥಾನರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಮತ್ತು ಯಾರು ರಿಂದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ನೆನಪು ಅವರೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಅವ್ಯಾಖಾರಿ ನೆನಪಾಗಿದೆ. ಅನೇಕರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ವ್ಯಾಖಾರಿ ನೆನಪಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ಶಿವನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆಧ್ಯರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ಮುಂದೆ ಶಿವನನ್ನು ಇಟ್ಟರುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಂತೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಗಾಯನವಿದೆ- ದುಃಖದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಡುವರು, ಸುಖದಲ್ಲ ಯಾರೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ದೇವತೆಗಳು ಹೇಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಸುಳ್ಳಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ? ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ಜಿತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಬಾಕಿ ಸಿಂಗಲ್ ಕಿರಿಂಡಾರಿಗಳು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ನಾಧು-ಸಂತ ಯಾರಿಗೂ ಸಹ ಪ್ರಕಾಶತೆಯ ಕಿರಿಂಡಿಲ್ಲ ಆಧ್ಯರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಣಾರಿಗೂ ಸಹ ಪ್ರಕಾಶತೆಯ ಕಿರಿಂಡಿನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲ ಪೂಜಣಗಮನ ಹರಿಯುವುದೋ ಅವರು ತಿಂಡುಪಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಯಾರೂ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪಿಗಳಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ತ್ರಿಮೂರಿತಯ ಜಿತ್ವವು ಒಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ! ಇವರು ತಂದೆ, ಇವರು ದಾದಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ- ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತಿರೆ, ದೇಹಿ-ಅಖಿಮಾಸಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತದೆ- ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ವಿನಿ: ನನಗೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲದ್ದರೂ ಸಹ ಶಾಂತಿಧಾಮ, ಸುಖಧಾಮವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ದುಃಖಧಾಮವನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹೊಸಮನೆಯು ತಯಾರಾಗುವವರೆಗೆ ಹಳೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೊಸಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿಬಣಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಮನಗೆ ಹೋರಬಹೋಗುವುದು. ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿದೆ! ಮೂಲಮಾತು ಇದನ್ನೇ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ- ಪರಮಾತ್ಮ ಯಾರು ಮತ್ತು ಈ ದಾದಾ ಯಾರು? ತಂದೆಯು ಇವರ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಮನ್ನನಾಭವ. ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಂತು ಸತ್ಯಯಿಗದಲ್ಲ ಪಾವನ ದೇವತೆಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿರೆ. ಉಳದೆಲ್ಲರೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರನ್ನೂ ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರು ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿದೆ! ಮಕ್ಕಳಗೆ ಬಹಕ ಮುಷಿಯಿರಬೇಕು. ಹೃದಯಿಲ್ಲ ಬಹಕ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಬಯಕೆಗಳು ಈಡೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಆತ್ಮದಲ್ಲದೆ, ಸತ್ಯಹೃದಯರಾಮನು ಆತ್ಮರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಹೃದಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವರೆಂದು ಹೃದಯರಾಮ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಬರುವುದೇ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲ ಬಂದು ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮರ ಹೃದಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವರು ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮನುಷ್ಯರ ಹೃದಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವರು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಖಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೃದಯವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಕಲ್ಪದ ಮೋದಲೂ ಸಹ ಈ ತ್ರಿಮೂರಿತಯ ಜಿತ್ವದಲ್ಲ ತಿಂಡಿದ್ದಾರೆ ಆಧ್ಯರಿಂದಲೇ ಈಗಲೂ ಸಹ ಇದು ಇದೆಯಲ್ಲವೇ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಿಂಡಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಈಗ ತಿಂಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜಿತ್ವಗಳು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ. ಏಣಿಜಿತ್ವವು ಒಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ! ಆದರೂ ಸಹ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅರೆ! ಭಾರತವಾಸಿಗಳೇ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಇದು ಅಂತಿಮಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ನಾವಂತೂ ಶುಭವನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತೇವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವು 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಂತೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿರೆ! ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಂತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ನರಕದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಿರೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲ ಬರಲು ಬಯಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭಾರತವೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಂತೂ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಲೀಕ್ಕವಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಧಿಗಳು ಬಹಕ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಹೋಗಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ನಿಂತು ಮಾಡುವ ಉಲ್ಲಾಸವಿರಬೇಕು. ಧನವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದಾನ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೋದಲು ಕೇಳಬೇಕು- ಯಾವ ಆಸೆಯಿನಿಷ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಿರೆ? ಇಲ್ಲ ದರ್ಶನದ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಬೀಳದಿನ ತಂದೆಯಂದ ಬೀಳದಿನ ಸುಖ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಬ್ಬರು ತಂದೆಯಿರಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಬೀಳದಿನ ತಂದೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬೀಳದಿನ ತಂದೆಯಂದ ಬೀಳದಿನ ಆಸ್ತಿಯು ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಂದು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಹ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರೇ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವವರಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವರು. ಇದನ್ನಂತೂ ತಂದೆಯು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ- ಮನೆಯಲ್ಲ ಕುಳತುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಕೇವಲ ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಹಾಪಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಿಷಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತಿ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಎಂದೂ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಬಾರದು. ಸರ್ವಿಂನ್ ಮಾಡುವ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜ್ಞಾನದಂಡನವಿದ್ದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು.
2. ಹೊಸಮನೆಯಲ್ಲ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಯಂನ್ನು ಯೋಗ್ಯನನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವನ್ನು ನೆನಪಿನ ಬಲದಿಂದ ಪಾವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:- ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾಗ್ಯವಿದಾತನ ಗುಣಗಾಯನ ಮಾಡುವಂತಹ ಸದಾ ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತ ಭವ

ಎಲ್ಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಮಕ್ಕಳಗೆ ಜನ್ಮವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕಿರಿಂಟ, ಸಿಂಹಾಸನ, ತಿಲಕವು ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಅಧಿಕಾರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಭಾಗ್ಯದ ಹೊಳೆಯತ್ತಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾಗ್ಯವಿದಾತನ ಗುಣಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಗುಣಸಂಪನ್ಮಾರ್ಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ತಮ್ಮ ಬಲಹಿನತೆಗೆ ಗುಣವನ್ನು ಗಾಯನ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಭಾಗ್ಯದ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿರಿ ಆಗ ಸದಾ ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತವಾಗಿರುವ ವರದಾನವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸಬಹುದು.

ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್:-**** ಏಕಾನಾಮಿ ಮತ್ತು ಎಕಾನಮಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವುದೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆಗೆ ಆರ್ಥಾರವಾಗಿದೆ.